

Paní Garstinová byla tvrdá, krutá, panovačná, ctižádostivá, lakomá a hloupá. Byla jednou z pěti dcer advokátního solicitátora z Liverpoolu a Bernard Garstin se s ní seznámil, když pracoval v severním soudním obvodu. Působil tehdy dojmem mladého muže, kterého čeká slibná kariéra, a její otec prohlásil, že to určitě někam dotáhne. Nedotáhl. Byl snaživý, pracovitý a schopný, ale neměl vůli se prosadit. Paní Garstinová jím pohrdala. Uvědomovala si ale s hořkostí, že se může domoci úspěchu jedině skrz něj, takže ho začala hnát cestou, po níž se toužila ubírat. Nemilosrdně ho pobízela vpřed. Pokud ho nutila k něčemu, co se přičilo jeho povaze, věděla, že mu nesmí dopřát ani chvilku klidu, dokud se jí vyčerpán nepodvolí. Sama se věnovala pěstování vztahů s lidmi, kteří by jí mohli být užiteční. Lichotila se do přízně advokátům, aby jejímu muži posílali soudní případy, a přátelila se s jejich manželkami. Podlézala soudcům i jejich paničkám a znala všechny slibné politiky.

Za celých pětadvacet let paní Garstinová nepozvala nikoho na večeři proto, že by ho měla ráda. Pořádala pravidelně velké společenské večeře, ale její lakota byla stejně silná jako její ctižádostivost. Nesnášela výdaje. Namlouvala si, že dokáže uspořádat stejně okázalý večírek jako kdokoliv jiný, a ušetřit přitom polovinu peněz. Její večeře byly dlouhé

a promyšlené, ale šetrné. Nikdo by jí nevymluvil její skálopevné přesvědčení, že při jídle a společenském hovoru lidé ani nevnímají, co vlastně pijí. Balila láhve s perlivým moselským do ubrousku a věřila, že si to každý splete se šampaňským.

Bernard Garstin měl pěknou, byť nevelkou praxi. Advokáti, kteří začínali později, ho dávno předstihli. Paní Garstinová ho přinutila kandidovat do parlamentu. Znamenalo to ale nést náklady na volby a zde se do cesty jejím ambicím postavila opět její vlastní lakomost. Nedokázala se přimět k vynaložení peněz dostatečných k získání voličské podpory. Od kandidáta se očekávalo, že přispěje do bezpočtu různých fondů, ale darům Bernarda Garstina pokaždé něco málo scházelo k tomu, aby mohly být považovány za přiměřené. Byl tedy poražen. Paní Garstinová sice velmi toužila být manželkou poslance, ale nesla to zklamání statečně. Nakonec, už jen to, že její muž kandidoval do parlamentu, jí přineslo kontakty se spoustou prominentních osob a toto vylepšení svého společenského vlivu oceňovala. Dobře věděla, že by Bernard v parlamentu nebyl k ničemu. Chtěla ho tam mít jen proto, že by si pak mohl nárokovat vděk politické strany, které by pomohl obhájit jedno z křesel.

Měl ale stále nízké advokátské postavení, zatímco mnoho mladších právníků již zastávalo funkci královského rady. Nutně se jím tedy musel stát i on. Nejen proto, že by jinak stěží mohl doufat, že by se

stal soudcem, ale i kvůli paní Garstinové. Nemohla snést to ponížení, že je ve společnosti uváděna k tabuli až po ženách, které jsou o deset let mladší než ona. Tu ale narazila u svého muže na tvrdošíjný odpor, který po těch letech nečekala. Obával se, že jako královský rada nebude mít práci. „Lepší vrabec v hrsti nežli holub na střeše,“ řekl jí. Odsekla mu na to, že přísloví jsou posledním argumentem duševně zaostalých. Namítal, že by pozice rady mohla znamenat poloviční příjmy, neboť dobře věděl, jak jí záleží na penězích. Ona ale nedbala. Vynadala mu do zbabělců. Nedopřávala mu klidu, dokud se nepodvolil – jako vždy. Zažádal o titul královského rady a bylo mu ihned vyhověno.

Jeho obavy se ukázaly být oprávněné. Neprorazil a práce měl málo. Pokud ale pociťoval zklamání, nedával to najevo, a pokud vinil svou ženu, tedy jen v duchu. Snad se jen stal ještě zamlklejším, ale doma byl koneckonců vždycky málomluvný a nikdo z rodiny si u něj nevšiml žádné změny. Jeho dcery v něm nikdy neviděly nic jiného než zdroj příjmů. Považovaly za zcela přirozené, že vede psí život, aby jim zabezpečoval střechu nad hlavou, jídlo, oblečení, zábavu a peníze na to či ono. Když nyní peněz ubylo, pokládaly to za jeho chybu a lhostejnost, kterou k němu cítily, se mísila s rozhořčeným pohrdáním. Nikdy by je nenapadlo přemýšlet nad tím, jak se asi cítí ten ponížený mužík, který denně časně ráno odchází a vrací se večer právě včas na

to, aby se převlékl k večeři. Byl jim cizí, ale protože byl jejich otcem, pokládaly za samozřejmost, že je má milovat a starat se o ně.

8

Paní Garstinová měla ale v povaze i rys obdivuhodné statečnosti. Nikdo v jejím bezprostředním okolí, které pro ni bylo celým světem, si nesměl všimnout, jak ji zklamalo, že se její naděje nesplnily. Nijak nezměnila svůj životní styl. Pečlivým hospodařením dokázala, že mohla nadále pořádat stejně honosné večeře jako dříve, a stýkala se s přáteli s touž okázalou elegancí, jakou si tak dlouho pěstovala. Dokázala vést donekonečna prázdné řeči, jaké ve společnosti, v níž se pohybovala, stačily ke konverzaci. Mezi lidmi, kteří neměli zkušenost se společenským hovorem, byla užitečným hostem, neboť jí nikdy nebylo zatěžko načít nové téma a vždy dokázala nějakou příhodnou poznámkou zabránit trapnému tichu.

Teď už se nedalo čekat, že by se Bernard Garstin někdy mohl stát soudcem u nejvyššího soudu, ale stále mohl doufat v místo u krajského soudu či přinejhorším alespoň někde v koloniích. Prozatím se paní Garstinová musela spokojit s tím, že byl jmenován pomocným soudcem. Své naděje teď

ale začala upínat k dcerám. Představovala si, že si všechna svá zklamání vynahradí tím, jak dobře je vdá. Byly dvě, Kitty a Doris. Doris nebyla v žádném ohledu půvabná, měla příliš dlouhý nos a podsaditou postavu. Pokud tedy šlo o ni, mohla paní Garstinová doufat nanejvýš v to, že si ji vezme mladík s vyhlídkou slibné kariéry v nějaké vhodné profesi.

Zato Kitty byla krasavice. Vypadala v tomto ohledu slibně už jako děčko. Měla velké tmavé oči, jasné a živé, hnědé kučeravé vlasy s odstínem do zrzava, nádherné zuby a půvabnou pleť. Bylo jasné, že ve tváři nikdy nebude příliš přitažlivá, na to měla až moc výraznou bradu a velký nos, i když ne tak dlouhý jako Doris. Její půvab spočíval především v jejím mládí a paní Garstinová si uvědomovala, že ji musí vdát v rozpuku panenské svěžesti. Když se objevila ve společnosti, byla okouzlující. Nejkrásnější na ní stále byla její pleť, ale její dojemně zářivé oči s dlouhými řasami dokázaly člověku sevřít srdce jediným pohledem. Byla roztomile veselá a chtěla se líbit. Paní Garstinová jí věnovala veškerou náklonnost, již byla schopna – nevlídnou, manipulující a vypočítavou náklonnost. Snila své ctižádostivé sny, ve kterých svou dceru viděla nejen dobře, ale skvěle provdanou.

Kitty byla vychovávána v přesvědčení, že z ní vyroste krásná žena, a dobře vycítila matčin ctižádostivý cíl. Byl ve shodě s jejími vlastními záměry. Začala chodit do společnosti a paní Garstinová

činila pravé divy ve snaze dosáhnout pozvánek na taneční večírky, kde by se její dcera mohla seznámit s žádoucími muži. Kitty sklízela úspěchy. Byla zábavná a okouzlující, takže brzo dosáhla toho, že se do ní několik mužů zamilovalo. Žádný z nich ale nebyl vhodný, takže Kitty sice se všemi jednala mile a přívětivě, ale také si dávala záležet na tom, aby nikomu nic neslíbila. Společenská místnost jejich domu v South Kensingtonu bývala každou neděli večer plná zamilovaných mladíků, ale paní Garstinová s nekompromisním souhlasným úsměvem zjišťovala, že se nemusí nijak zapojovat, aby je držela v patřičné vzdálenosti od Kitty. Ta byla ochotna s kterýmkoliv z nich flirtovat a bavila se tím, že je popouzela proti sobě navzájem, ale každé vyznání lásky, se kterým nakonec přišli všichni, odmítala sice taktně, leč důrazně.

První společenská sezona přešla a žádný dokonalý nápadník se neukázal. Pak i druhá. Kitty ale byla mladá a mohla si dovolit čekat. Paní Garstinová známým řekla, že podle jejího soudu je škoda, když se dívka vdá dříve než v jednadvaceti. Pak ale přešel třetí rok, a čtvrtý. Dva nebo tři odmítnutí nápadníci přišli se svou nabídkou znovu, ale pořád ještě byli bez peněz. Objevilo se i pár nápadníků mladších než Kitty a také se o ni ucházel jeden penzionovaný elitní úředník z Indie, nositel Řádu Indické říše, tomu bylo třiapadesát. Kitty pořád chodila hodně tančit, jezdila na tenis do Wimbledonu, na kriket do

St. John's Wood, na dostihy do Ascotu, na veslařské závody do Henley. Užívala si sice zábavy, ale dosud jí nenabídl sňatek nikdo s přijatelným postavením a příjmem. Paní Garstinová už byla neklidná. Všimla si, že Kitty začíná přitahovat pozornost čtyřicátníků i starších. Připomněla jí, že za rok za dva nebude tak půvabná jako dnes a ve společnosti mezitím stále přibývají mladé dívky. V domácím kruhu se paní Garstinová vyjadřovala bez obalu a jízlivě dceru varovala, že může zůstat na ocet.

Kitty to hodila za hlavu. Myslela si o sobě, že je pořád stejně krásná, možná dokonce krásnější než dřív, protože se během posledních čtyř let naučila oblékat. Říkala si, že má přece času dost. Kdyby se nutně chtěla vdát, věděla o spoustě mládenců, kteří by rozhodně neváhali. Dříve nebo později se jistě objeví ten pravý. Paní Garstinová ale posuzovala situaci střízlivěji. Se srdcem plným zloby nad krásnou dcerou, která promarnila své šance, se přiměla poněkud snížit své nároky. Vrátila se k profesím, nad kterými dosud ohrnovala nos, a pokoušela se objevit nějakého mladého právníka či slibného obchodníka, kterému by se dalo věřit.

Kitty dosáhla věku pětadvaceti let a stále ještě nebyla provdána. Paní Garstinová se zlobila a bez obalu jí často dávala najevo, co si o tom myslí. Jak dlouho se Kitty ještě chce nechat živit otcem? Vynaložil náklady, které si stěží mohl dovolit, aby jí dopřál šanci, a ona jí nevyužila. Paní Garstinové nikdy nepřišlo na

mysl, že patřičné muže, syny bohatých otců a dědice titulů, možná sama odradila tím, jak je přehnaně vlídně lákala k návštěvě. Kladla Kittin neúspěch za vinu její hlouposti. A pak byla do společnosti uvedena Doris. Pořád měla dlouhý nos a nehezkou postavu, ani tančit neuměla, ale hned v první společenské sezoně se zasnoubila s Geoffreyem Dennisonem. Byl to jediný syn zámožného chirurga, který si za války vysloužil titul baroneta. Geoffrey ten titul jednou zdědí. Není to sice nic tak vznešeného, když se doktor stane baronetem, ale koneckonců titul je titul. A s ním zdědí i značný majetek.

Kitty si v panice vzala Waltera Fanea.